



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Lazarvs Conf. 17 Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. LAZARVS CONF. 17. Decembris.

ILLE LAZARVS est, quo fratre germano nobiles
 forores Martha & Magdalis gaudebant, Chri-
 sto dilectus, & ab hoc amici etiam nomine do-
 natus. Plus dico. Ille est, qui mortuus lacrimas
 Deo & gemitus potuit excutere, eoq̄ue adigere
 amantem, ut contra ferreas mortis leges sepul-
 tum jam & tabescentem vitæ, & quod caput est,
 amicitia suæ redderet; quæ unica puto causa fuit,
 cur è sinu Abrahæ non invitus rediret LAZARVS.
 Ceterùm sic vivus invidia tantùm non emori lu-
 dxos fecit, nimis contra improbos magnus cer-
 tusq̄ue Servatori testis. Itaque alteras illi mortis
 insidias struxerunt, stultissimo consilio, cum satis
 jura dicere Christum viderent notum jam nuper
 LAZARI patronum. Hoc tamen in cælos, & Apo-
 stolis in divisum à se orbem abeuntibus, revixere
 odia in LAZARVM nobilemq̄ue familiam. Itaque
 cum Maximino (è schola Christi & LXXII. disci-
 pulis fuit) Marthâque & Magdalena sororibus,
 virgine item Marcellâ, exul in navim compingi-
 tur, velis remisq̄ue sed non cælesti etiam aurâ
 destitutam. Nam LAZARVM sociosq̄ue in Gallias
 tulit, & innoxios Massiliæ exposuit. Miraculo &
 hæc & aliæ vicinæ urbes permultæ Christo cre-
 diderunt. Tum demum amoribus suis in silvis
 Magdalena vacavit, Martha sanctis virginibus,
 LAZARVS civibus Antistites præfuerunt. Du-
 bium ergo est LAZARVSNE invenerit illic por-
 tum, an ostenderit Gallis? certè absq̄ue LAZARO
 fuisset, naufragium in portu Massilienses fecis-
 sent. *Ex histor. Euang. & Brev. Rom.*

*Iusti mors ut presentis est exitus vita ita introitus
 melioris:*

melioris. Bona mors, si peccato moriaris, ut iustitia vivas. Hæc mors necesse est ut præcurrat, ut sequatur illa secura. Dum vivis in carne, morere mûdo, ut post mortem carnis Deo vivere incipias. S. Bern. ep. 105.

S. MODESTVS EPISC. 18. Decembris.

Nobiliores nemo MODESTO habuit cunas. Rogas quales ? carceres fuere, in quos ad captivum patrem vix natum mater asportavit, docuitque à teneris Martyrè esse. Quinto à partu mense inter preces uterque parens inibi animam Deo reddidit, opulentiam filio hereditatem vincula post se relinquens. At hanc invidens Maximianus Imp. educendum viro Senatorii ordinis tradidit. Sperabat hic patris nomen, sed cum primum MODESTVS per ætatem intelligere cunabula sua potuit, doluit scilicet vel inscium se à parentum vestigiis deslexisse: & degenerem tam diu se putavit, quousque fugâ Athenas delatus Christianis se junxit. Hic dum sacro-lustratur fonte radiantem ignibus columnam in caput pueri descendere Episcopus vidit. Cùm deinde è cive genium malum, è sorore verò heri sui morbum depulisset, heredem hic MODESTVM cum ceteris liberis suis scripsit. At isti, quò potius accederet aliquid ad hereditatem, quam decederet, Ægyptio homini & à sacris nostris alieno adolescentem vendiderunt. Septem annos cùm servisset, è servitute Deorum tandem etiam dominum eripuit, & libertus Solymas abiit. Ibi demum ad Patriarchatus dignitatem erectus, cùm veneno infectum fontem purgasset, fontisque incolam serpentem neci, cacodæmonem sub cane latrantem fugæ dedisset, hospitioque, quin in servitutum